

Participanții la concurs vor indica numele și prenumele, adresa exactă, profesia și funcția pe care o dețin.

LA CENTRUL DE ACHIZIȚII
AL COMUNEI

Veșnica tinerețe a „Silviei“

S e pare că operați clasică în fra-
gilele aslați o noua tinerețe; mai
ales dar este prezentată cu sim-
ceritate și în stilul ei autentic. Atunci,
când se discuta și se cânta totuși ma-
incorsetat esteri, care vă uita desigur
ca melodiile pe care le asculta au un
iz de „înima albăstră”, ca lumea no-
bilită și a olteților agurici și a sen-
timentali și prăvita sau ca „umorul de-
bitat pe scenă nu e întotdeauna de pri-
ma mână”.

Prin viteză artiștii maghiari curge

ingele operetelor: osimii ca este a lor, ca o iubesc și ca i s-a dedicat ca pastune. Puterea trăzaniei lor, spune artizii, este în cântecul lor. Nu în ultimul rând, la Lehar și Kalman, aș putea să vămnez, au fost unguri, cu ași amintit totdeauna de asta și cu adus în melodie lor și multe scene de iubire. Căci, în afară de „Sub steaua primăverii creatoare” lui Lehár, prin excelență o operetă clasică maghiară. Nu numai prin aceea că acțiunea începe la Budapesta și personajele se numesc, de pildă, Miksa sau Feri Bacs, dar și prin faptul că înșiși versurile deslășuie la dansul lor și glumelor, sau, în anumite scene, treburile caracteristice de la nostalgia melancolică la exuberanța cu această colană națională cu înepături de țesătură. Prin urmare, la Lehar și Kalman, au avut loc, în 1916, în plin război mondial, Aven, ca a trecut imediat pe

Opera teatrului de operă din Budeapesta, unde se poate spune că a rămas lătra întreruptă pînă astăzi. Bineînțeles că la răstimpuri textul a fost tradus în limba română și a fost oferit publicului diferitelor noi versiuni care cautasă să se mențină în pas cu gustul epocii; chiar forma în care o operă este prezentată astăzi a fost

Ne-a lăcut o deosebită plăcere să constatăm că pregătirea scenică a multora dintre artiștii trupei maghiare este dublată de culturi locale corepunzătoare. Astfel, în rolul lui Ștefan, rolul de femeină Neretti, Marika (Sylvia) — Gyenes Magda (Stazi) este la înaltăime. Cele două artiște sînt frumoase — asta e de sine înțeles dar foarte impor-

La analiza de chiostrofuri, autori de lecturi
și cărți, se poate observa că se datorează
probabil mult din verba comica și
satirică a textului. Despre aceasta, îmi
pare rău că nu pot vorbi: am simțit o
îmănă din plin în buna dispoziție a a-
celor auditori din jurul meu care înte-
legeau limba maghiară.

Poate pară paradoxal, dar aproape

La opera, crearea cadrului este foarte importantă: ai spune mai important ca la operă, unde elementul muzical intră în joc cu o altă greutate specifică. Aci, însă, demidatul deridează „lux, fast, monare” e chiar aia de la opera. Decorurile lui Filiz Zoltan sunt excelente, frumoase și creează de atmosferă.

Colectivul Teatrului de Operă din Budapesta are, înalte de toate, o virtuozitate de ansamblu, care le cuceră pe rând prin realizarea unui excelent ritm interior al spectacolului (acesta se datorează designer, în primul rând, lui György Pálfi). Înaintur fiecare scene în parte există de asemenea o gradație, o tensiune a cărei acumulare, resimțită de spectator, își ajută o rezolvare de cele mai multe ori

ment paternic, dar — gâzuit toți în
limitele decenței și bunului gust, — am
spune în limitele stilului. Artiștii ma-
gariți te conving prin naturalațe și
dezinvoltură, prin farmecul personal al
flecăruia — și aceste însușiri justifică
orice acțiune se petrece pe scenă. De aces-
ea și se pare foarte firesc ca Silvia
(interpretată de fermecătoarea Németh
Marika) să danșeze pe masă sau, în-
tre-o scenă patetică de mai târziu, să
zăbovescă în lacrimi și în momentul
armării să se lase dusă de virtuții
coardasului. De asemenea, verva comi-
cului Ráthonyi Robert, interpretul co-
nelui Béni, chiar dacă uneori prea gro-

(Urmare din pag. 1-a)

...nu ales in primul caz, incit tragera
de la cîntec, la dialogul actiunii si
apoi la dansul indrăcit alături de fetele
de la „Orleum” nu le lasă să cugete
nici o clipă la ceea ce ar părea
manifestarea unui gen artistic oau-
reacuni hibridă. Si aceasta se intimi-
diază în tot parcurul „Orleum” și în
un proces pe care îl am putea numi in-
frîngerea convenționalismului prin ta-
lent și spontaneitate. De altfel, libera-
rea mișcărilor de pe scenă, care poate
părea, în multe momente, aproape im-
petice și e/e — mai cu seamă, alini
delicioase.

Bolnavi apreciază pozitiv calita-
tea menu-urilor. Dar au și o rezervă:
aceste menu-uri ar putea fi ceva mai
variate, mai ales cînd e vorba de fe-
lii doii la care se servesc cam de
cartofi, orez și macaroane.

Dacă, de pildă, tovarășul Petre

lăbulește în taină pe vîrfurile și op-
rîmîntul Toma, a fost jucat de Valeria
Gagialov la marea jale. În silărit, în
măști tînești loana, personajul feminin
pozitiv al acestei piese cu de două
zeci de ani mai multe femei decît bărbați. Eva
Pătrășcanu a adus un imparțial a
măstec de calități și defecte: ea are
în general, o mai mare capacitate de
orientare profesională, și în jocul său
se simte neîncrederea înseși în
soluțiile; dar, nu are forță în trădare
sentimentelor, contemplă din afară
viața în care participă, și silabisește
trădarea într-un neînțeles cîștig.
Alături Valeria Gagialov cîntă și Eva Pă-
trășcanu într-o departe de a da măcar
o speranță în rezolvarea problemei
jucărilor dramatice pe care teatrul
nostru trebuie să le aibă și pe care
generația tinărită trebuie să ni le dea

Dacă cei care au făcut lectura acestui articol vor trage concluzia la fel, ca la Sălcie-Moldova (cu toate că într-o anumită condiție care nu este menționată în text, se concedia) sau înmulțirea vorba de a organiza defecțiunile nu vor greși. Ne punem însă întrebarea: organele de control ale Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale au trecut deseori pe aici? Dacă au trecut, cum nu s-au luat măsuri pentru lichidarea deficiențelor observate?

Am insistat mai mult asupra aspectelor negative care se manifestă aici, dar, dintr-un motiv foarte simplu: noua administrație a spitalului trebuie să aibă în vedere că în îndrăzneț lășării sistemei constatate de cefeteni care timp de trei săptămâni au fost guvernați aici.

VIORICA CIORRACHI

Lucrările Conferinței Naționale a Femeilor din R. P. R.

Discuțiile la raportul asupra participării femeilor din R. P. Română la opera de construire a socialismului și apărarea păcii

Cuvîntul tov. Sofia Cazacu

Țărancă muncitoare din comuna Băcia, regiunea Hunedora, membră a întovărășirii agricole

In numele femeilor din comuna Băcia, raionul și regiunea Hunedora, vă aduc un calduros salut și vă zic: „Bine ați venit!”

De asemenea, țin să aduc un calduros salut marelui nostru Partid — la care gornă a răsunat pe întinsul patriei, strigîndu-ne pe noi, de toate meșteșugurile (lăci) ca să ne înfrîmăm în frumoasa Capitală.

Nici graiul și nici slova nu pot descrie bucuria și dragostea cu care am venit astăzi în această sală mare și frumoasă, bucuria pentru că am avut prilejul să cunoștem pe conducătorii noștri și îndeeșii pe iubitul nostru țară, Gheorghe Gheorghiu-Dej!

Pe lângă marea bucurie și dragoste cu care am venit aici, vreau să vă spun că în sufletul meu este și o mare durere, aceea că satul Băcia a pierdut pe dragul nostru Dr. Petru Groza, care a fost consilier cu noi și a fost iubit de toți satenii.

Vă rog să-mi îngăduiți să vorbesc acum despre referatul prezentat aici în fața noastră. În referat nu e adevărat despre activitatea femeilor în campania pentru alegeri. Eu vreau să vă spun, la cunoștință că femeile din satul Băcia au plecat cu mare bucurie în dimineața zilei de 2 martie la secțiile de votare, cu buche de flori și în strale mîndre. Încă de la ora 4 dimineața curtea satului era numai fremit, glume și voie bună, cîntece și bucurie în inimile femeilor.

Cu mare bucurie s-au prezentat femeile din satul nostru la votare, știind că votează pentru pace, pentru binele și fericirea copiilor lor. Ele n-au uitat cum au fost exploatate și chinute în trecut. Multe din femeile satului nostru n-aveau casă în care să stea sau locuiau în casele chibaburilor și ale moșierilor pentru care munceau 52 de zile pe an în schimbul acestor munci li se dădea un adăpost care drept vă spun, numai cașă nu era, ci o colibă de lemn acoperită cu paie și lipită cu tînă. Mincarea lor erau urzici și mîncăruri, iar lăna, zeamă de varză. Nici măcar duminica nu aveau o mîncare ca lumea. Grea viață duceau acei țărani. Numele lor erau „Jeleni”. Ei aveau într-adevăr o viață de chin și jale.

În acele zile, deși aveam mai puțin de 35 de ani, mi sîmțeam și eu bătrînă și îndurerată în suflet cînd vedeam necazurile care mă loveau.

Dar astăzi sînt mîndră și sînt bucuroasă că fac parte din rândurile candidaților de partid și am avut fericirea să ajung unde nici nu puteam visa. Azi sînt tînără și sînt fericită.

Femeile din comuna Băcia s-au hotărît să se unească, iar munca lor la cîmp să se facă în colectiv, să nu mai existe hatură pe pămînturile lor. Ele s-au unit în întovărășiri, unde se află un număr destul de mare de țărani și anume 325 de familii, cu 518 hectare de pămînt arabil.

Astăzi, comuna Băcia este, putem spune, un adevărat oraș. Se află aici două școli cu 7 clase, o școală maghiară și una română, sfat popular, două cîmă culturale, bibliotecă, grădiniță, dispensare. Toate acestea sînt puse la îndemîna populației, iar din pămînturile pe care le-am unit am reușit să contractăm în anul 1957, 4.450 kg grîu, 37.560 kg porumb, 4 vagoane de cartofi, afară de legume și zarzavaturi.

În vara anului 1957, harnicele noastre femei au strîns și transportat prima recoltă de roși.

Frumoase rezultate au obținut țărancile noastre din satul Băcia și prin creșterea viermilor de mătase. Din câștigul obținut după ce a vîndut

statului produsele, tovarăsa Lungescu s-a cumpărat o vacă și a contractat cu statul predarea a 500 kg lapte. La fel și tovarăsa Sebes Elvira, muncind în asociație cu alte femei, s-a cumpărat mobilă de bucatărie, sobă și alte lucruri pentru casă.

Pe lângă frumoasele realizări din satul Băcia, mai avem și unele lipsuri, dar eu vă asigur că întorcîndu-mă de la această mare și frumoasă conferință, vom duce la îndeplinire sarcinile noastre și vom lichida lipsurile.

O lipsă mare a fost aceea că nu am arătat prea mare grijă pentru că grădinița de copii să aibă locuri unde noi femeile să cultivăm legume și zarzavaturi.

Pot să vă spun că în satul Băcia va fi înfrîntă cîrînd o gospodărie agricolă colectivă carea li vom da numele „Dr. Petru Groza”.

Eu chem toate femeile la întrecere pentru creșterea viermilor de mătase și le doresc să obțină, așa cum a obținut comuna Băcia, chitanța nr. 1 pe regiune în vînzarea produselor, chitanța nr. 1 pe regiune în vînzarea legumelor și zarzavaturilor. Drapelul de frumusețe nu s-a deslipit de noi niciodată. Partidul și guvernul, ori de cîte ori am cerut sprijin, n-au întors spatele la noi. Noi nu vom da înapoi și vom fi mîndre să luptăm cu Partidul în frunte.

Cuvîntul tov. Valentina Tilch, președinta comitetului femeilor al raionului Iași

Mă țin în sală și văd femei adunate din întreaga țară, cum discută despre munca lor și despre viața lor, despre tot ce pot face folositor agriculturii de femei ale acestei țări.

Îmi crește inima văzînd această mare Conferință și vă aduc, dragi surori, tovarășe, prietene, un salut plin de căldură din partea femeilor din raionul Iași. Aducem salutul nostru fierbînt către conducătorii partidului și guvernului, prezenți aici, în mijlocul nostru!

Am ascultat cu atenție raportul și am fost emoționată văzînd tabloul marilor drepturi, marilor libertăți și marilor înfrîntări de care s-a bucurat astăzi femeia în Republica Populară Română. Multe s-ar putea adăuga la cele spuse în raport despre călăie grea, eroică, pe care au purtat-o multe surori, mulți frați și soți ai noștri, în trecut purtînd, oamenii muncii!

Sîntem libere, condițiile noastre de trai și de muncă sînt din ce în ce mai bune, dar n-a fost totdeauna așa. Ca să muncim cu spor, ca să vedem limpede drumul pe care mergem, n-avem voie să uităm suferința, exploatarea, asuprirea, disprețul, toate pachețele de care avea parte poporul muncitor și mai ales femeia muncitoare în timpul domniei boierilor și capitaliștilor.

Era adesea greu să-ți dai seama că va putea veni o vreme în care să nu existe exploatarea, în care femeia să fie deputată, să fie prețuită, să fie egală în drepturi. Dar cu cîtă înfocare au crezut și au luptat pentru acest viitor partidul, neamurii luptători ai săi, între care femeile nu erau puține! Femeile care n-au prețuit să-și dea viața, fîrîrează — căci cele mai multe au murit de tinerețe — pentru noi, pentru fericirea poporului muncitor. Dacă am face acoalele anilor de luptă la care au fost oștinite atîtea tînărări comuniste, femei greviste, asedențe asuprite, am ajunge la sute și sute de ani. Adăugăm la asta schingiuiri, adăugăm însăși viața, așa cum era ea în alara temniței, cu tot siragul ei de umilinte și lipsuri — și veți vedea de ce n-avem dreptul să uităm. Vreau să amintesc în cuvîntul meu despre unele lupte pe care le-au dus femeile din Iași.

Grea a fost viața noastră în trecut. Stăteam în cartierul Nicolina, al celerșilor, și îmi amintesc de zilele cînd soții noștri aduceau salariul, niciodată nu puteam face față să acoperim cheltuielile pentru trai, pentru chirie și taxele școlare care erau foarte mari, și nici datoriile de pe luna trecută nu puteam să le plătim. Partidul ne-a arătat atunci calea spre o viață mai bună. Vă amintim, tovarășe Gheorghiu-Dej, cînd ați venit la Iași în 1932? Ați vorbit la adunarea celerșilor de la Casa poporului, le-ați arătat cauzele vieții lor de mizerie și calea pe care pot scăpa de exploatare, i-ați chemat în cuvîntul d-voastră la luptă solidară contra regimului burghez-moșieresc, pentru pline, libertate, drepturi, pentru o viață omenească. Eu am primit cu multă căldură cuvintele d-voastră, pentru că au văzut în ele cuvîntul și îndemnul partidului. Politică a înecat să vă așteare, dar muncitorii și femeile muncitoare, care împleau sala pînă la refuz, au sărit toți ca

unul, și au împiedicat arestarea d-voastră. Se trăgeau focuri, dar muncitorii și — spun așa cu mîndrie — femeile nu s-au speriat. Mare ne este bucuria că vă vedem în mijlocul nostru și ne bucurăm că acumul nostru partid ne acordă acum ca și atunci întregul său sprijin.

Îmi amintesc cum asolea de celerși au auzit să sprijine lupta pe care bărbaii lor au dus-o în Atelierele C.F.R. Nicolina, pentru plină și o viață omenească. În februarie 1933, cînd am auzit sirena fluierînd prelung, am știut că soții noștri au pornit la grevă. Am luptat în grabă mure spre ateliere și i-am văzut pe muncitorii adunați în curte, înconjurînd de poliști și de copoii siguranței. Eram amănîntate cu arma să nu ne apropiem de ateliere, dar noaptea ne urcam pe acasă și treceam peste zidul mîncare și țigări, din partea noastră și la muncitorii din alte fabrici. Poliștii ne loveau și ne alungau, și au tras focuri, să ne sperie. Dar ce fel de viață aveam de pierdut? O viață de chin. Așa că nu ne-a fost frică, ne-am arîns multe, multe, ne-am oștin și am buimăc cu poartă cu tot și am rășnit în curtea atelierelor și ne-am amestecat printre greviștii noștri.

Cîte femei de la noi nu-și amintesc de suferințele pe care le-au îndurat ani de-a rîndul, de arestările în masă din 1933 și 1938, de ziua cînd eram adunate în fața siguranței, unde se aflau areștați soții noștri, și cînd zbirii ne lăgușeau, ne izbeau cu patul armei și ne stropseau în plină țîrnă cu furtunurile de apă, făcîndu-ne hainele sloi de gheață!

Cu toată teroarea, erau printre noi femei care atunci cînd bărbaii noștri au fost areștați, au contribuit cu tot curajul la dînzarea zărelor, mînișterilor partidului; în multe case, chiar și în casa mea, se țineau seșinte ilegale.

Chiar aici, în sala în care se ține Conferința, se află două delegații din Iași care au puse și ele povestile multe despre cîte au suferit femeile în închisorile burghez-moșieresti. La o tovarăsa Maria Leonie, care a stat aproape trei ani în închisoare, și pe tovarăsa Tîpa Holman, carea în închisoare i-au murit doi copii și care a suferit chinuri de neînchipuit.

Soțul mîi-a fost arestat. În 1938, pentru ultima oară. Era, împreună cu alți muncitori, bătut și și noaptea, într-un vagon aprins; după ce leșina, era scufundat într-un butoi cu apă rece.

După aceea, n-a mai dus-o mult. Era totuși tînăr în anul ei. În 1939, un an după arestare, a murit, și eu am rămas cu trei copii de creșcut.

No s-a uitat niciodată viața de atunci la fabrica de lăgare din Iași. Lucram 12 ore pe zi, de la 6 dimineața pînă la 6 seara, iar mai apoi, cînd fabrica a fost evacuată la Tîg. Jiu, în timpul războiului criminal antisovietic, cînd 14 ore pe zi, Seara, fîrîre de obosală, o lăum de la capăt: nu-mi ajungea nici pe departe salariul și atunci, ca să mai am un băn, după ce pînăam mîncarea la fier, începeam să fac cîrtole pentru unul și altul, și pentru că n-aveam bani de petrol, coseam la lumina lămpii de gîsit.

Ca mine, au trăit și multe alte femei muncitoare, nu numai văduve, dar și cu soți, mai cu seamă cînd a început războiul.

Cine știe și cine ține minte toate acestea, mai lesne poate înțelege de ce îmi bate inima de mîndrie cînd văd în ce țară îmi trăiesc copiii, ce realizări de seamă a dobîndit poporul nostru sub conducerea partidului, cînd auzi și știu despre egalitatea deplină în drepturi a femeilor, despre salariul egal la muncă egală, despre grija pe care democrația populară o poartă mamei și copilului, despre condițiile mereu mai bune în care lucrează astăzi femeia, cînd văd cum este prețuită muna femeii, cînd poți să înfrînști alifasă zeci de mii de deputate, în toate sfaturile populare, și pînă la Marea Adunare Națională.

În după-amiaza zilei de miercuri, dl. Hiralal Bose, secretarul general al organizației de tineret a Partidului Congresul Național Indian, a vizitat Casa Științei, Muzeul de Artă Populară, Universitatea „G. I. Parhon”, Fabrica de confecții „G. I. Gheorghiu-Dej”, Școala medie „Dimitrie Cantemir”, Casa de Artă și R.P. Române și Casa Studenților Grigore Preotescu.

În după-amiaza zilei de miercuri, dl. Hiralal Bose a avut o convorbire la C.C. al U.T.M. cu tovarășii Virgil Troian, prim secretar al C.C. al U.T.M., Ion Circel, Petre Gheorghe, secretar al C.C. al U.T.M.

Joi dimineața, oaspetele a fost primit la Marea Adunare Națională de tovarășii Gheorghe Stoica, secretar al Prezidiului Marii Adunări Naționale și Tîg. Flores, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale.

Recent au fost terminate lucrările de restaurare a interioarelor catedralei St. Mihail din Cluj, important monument de arhitectură gotică care datează din secolul XIV-XV. Cu prilejul restaurării, au fost scoase la iveală vechi picturi murale de o mare valoare artistică.

Consiliul Unirii Asociațiilor Studențesce din București organizează, la 22 martie, un seminar cu studenții din institutelor tehnice din Capitală, pe tema „Legătura institutelor tehnice cu întreprinderile”.

La seminar vor participa și delegați din numeroase întreprinderi din Capitală.

A apărut Nr. 2/1958 al revistei „Probleme economice” cu următorul cuprins:

Editorial: Zece ani de la primul Congres al Partidului Muncitoresc Român; De la muncă la industrie R.P.R.; L. Mediana: Cu privire la dezvoltarea bazei de combustibili a economiei naționale; G. Beteșcu: O țară nouă în dezvoltare (directa a realizării economice, sociale din România); I. Adam: O combatere marșală a teoriei „neoliberalismului”; V. Miron: Baza economică a țării în G.A.M. din R.P. Bulgaria; T. Beck: Local American (într-o vizită în vînturile internaționale capitaliste la Moscova).

Revista mai cuprinde rubricile: Cărți, cărți monografice; Întermedii și comentarii; Recenzii; Informații științifice; Note bibliografice; Revista revistei.

MIRCEA SCRIPA

vor alege, va trebui să editeze broșuri, să organizeze conferințe, să aducă femeile din toate colțurile țării după pînda eroică a acelor care știu dat toate puterile pentru libertatea și fîrîrele patriei.

Vă și lupta celor mai buni fii și fice ale poporului să ne însoțească și de zi în muna noastră pentru înfrîntura hotărîrilor pe care partidul și guvernul le au ca trîsul nostru să devină din ce în ce mai industrial.

Luînd parte la lucrările conferinței, am văzut cît de mult sînt preocupate femeile să contribuie prin toate eforturile la construcția victorioasă a socialismului. Și faptul că multe dintre ele poartă înalte decorații dovedește aceasta.

Hotărîrea Biroului Politic pentru înfrîntura muncii în rîndul femeilor ne va da posibilitatea să antrenăm masele cele mai largi de femei la construirea socialismului. Noi, care lucrăm în sectorul agricol, vom putea să desfășurăm o muncă și mai redentă pe drumul transformării socialiste a agriculturii. Vom putea arăta că agricultura socialistă este singurul drum pe care pot să-și faurască țărani muncitori în țara noastră. Vă spun sincer că sînt plină de bucurie cînd văd cîte femei sînt prezente de gospodării agricole colective, brigadiste, țete de echipă, colectiviste frumuse.

Sînt sigură că toate cele care ne-am adunat aici, delegații la Conferință, ca și milioanele de femei de pe întreg cuprîntul patriei noastre vor munci cu dragoste, fără să-și precupească puterile, pentru a aduce la îndeplinire hotărîrile Conferinței. Să dovedim astfel partidului nostru scump că ne înșăm învătura lui și închinăm puterile și prietenia noastră pentru construirea socialismului, să ne înfrînșăm puterile, să ne apărăm pacea. În ceea ce mă privește, m-am notat cu grijă în toate problemele discutate aici, toate hotărîrile luate, și asigur Conferința și conducerea partidului nostru că mă voi strădui să le pun în aplicare de îndată ce mă întorc la locul meu de muncă.

Trăiască Conferința Națională a Femeilor din Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trei sferturi de veac de la moartea lui Karl Marx

În ziua de 14 martie, la trei fîrîri după moartea sa, începe să gîndească cel mai mare cîrîtor contemporan. Îl lăsașem singur abia două minute: intrînd în cameră l-am găsit adormit în lîngă în fotoliul său — dar pentru totdeauna.

Așa își începea Engels cîrîntarea, acum 75 de ani, în fata mormîntului proaspăt din cîmîntîr Highgate — mormîntul prietenului și tovarășului său cu care colaborase vreme de 4 decenii la fîrîrele învînturii lor nemuritoare.

Născut la 5 mai 1818 în orașul Trier din Renania, într-o familie de intelectuali, Marx a trăit o perioadă istorică plină de evenimente epocale.

Geniul său multilateral s-a manifestat printre altele și în capacitatea neobișnuită de a asimila în mod creator, înfrînșînd în chip fîrîc pasionat și riguros știința științifică, tot ce dăduse omenirea mai bun pînă la el.

Doctor în filosofie la 23 de ani, fîrîrul Mohr — manual cum îl spuneau acum apropiați, din cînta pîrîului său foarte tîrziu — era posesorul unei culturi vaste, pe care n-a lăsat nici o clipă să-și o lînghească.

Marx se pregătise să devină profesor la universitatea din Bonn, dar mîrîrile amănunțite ale guvernului prusac, spiritul reacționar și-așezat în universitate, îl determină să-și schimbe proiectele. Hotărît să sprijine opoziția radicală, el devine în 1842 redactor-șef al „Gazetei Renane”.

În scurt timp fîrîrul redactor-șef are de dus război pe două fronturi: contra editorilor burghezi — speriați de orientarea net democratică pe care el o împîrînșă gazetei — și în același timp contra cenzurii prusace în stare să interzică un articol ce conținea o referență la Divina Comedie, pe motivul că nu e admisibil să se facă din lucruri divine o comedie. Rezultatul acestui război: Marx e sîlt și pîrîsească la începutul lui 1843, muna de redactor.

Trec numai cîteva săptămîni de la această demisie și Marx dușul ce se căsătorește cu Jenny von Westfalen, pleacă la Paris pentru a scote în tipărire cu Ruge „Analele franco-germane”.

1844 e anul unui eveniment hotărîtor, atît pentru viața lui Marx cît și pentru istoria mișcării muncitorești mondiale: înfrînșura cu Engels. Discuțiile și fîrîr decoperir comune, de concepții și hotărîre: să se și apuce de lucru.

Nu trec nici 5 luni de la această înfrînșura și este elaborată prima lucrare comună: „Sfînta familie”. În 1846 e gata manuscrisul celei de a doua lucrări comune: Ideologia germană.

Între timp fîrîră izbucnise în Silezia marea rîscăla a țîrîtorilor (1844) în care Marx a văzut un început de activitate revoluționară conștientă a proletariatului german. Pentru lui provocau multe amîngînșări. Urmările: înfrînșura colaborării cu Ruge, la Anală, iar în 1845 expulzarea din Franța.

La începutul lui 1847 Marx și Engels intră în lîngă celor drepti la care aderaseră muncitorii din diferite țări. În același an, la propunerea lor, Liga își schimbă denumirea în Liga comunistilor iar vechia „Lîngă mic-burgheză „Toți oamenii sînt frați” e înlocuită prin chemarea care lăum-fletește de peste un secol pe muncitorii la luptă „Proletarii din toate țările, uniți-vă!”.

În noiembrie 1847 Marx și Engels primesc sarcina de a redacta

manifestul-program al noii lîgi. În decurs de trei luni, sarcina e îndeplinită. „Manifestul Comunist” apare în februarie 1848. Aceasta e „Cîntarea cîntărilor marxismului”, prima expunere sintetică, înfrînșată, a comunismului științific, care despre care Engels a văz și spus cu aproape o jumătate de veac mai tîrziu că e „cel mai înfrînșat produs al întregii literaturi socialiste”.

În același februarie 1848, cînd apare Manifestul, au loc evenimentele revoluționare din Franța, un elocent prevestitor de furtună străbate toată Europa. E firesc așadar ca Marx să fie expulzat din Belgia; totuși lui, acum mamă a trei copii, e arestată sub pretextul absurd al delictului de vagabondaj. Familia încearcă să-și înfrînșească un nou adăpost la Paris — dar din Germania răsună ecoul rîscălelor populare. Marx — care între timp fusese ales președinte al Ligii — pleacă însoțit de Engels la Colonia, unde organizează editarea „Noului Gazete Renane”. În scurt timp ziarul dobîndiește o imensă popularitate, aducînd prin îndemînările și lînghețele sale un mare sprijin mișcării revoluționare din diferite țări.

După ce revoluția e înfrînșată, Marx se întoarce la Paris, dar e expulzat imediat și se mută la Londra unde va rămîne pînă la sfîrșitul vieții. Aci, în căsăta dispașinată din cartierul Chelsea, în care se mutaseră pîrîsîndu-și toate lucrurile, inclusiv biblioteca, născu leny imediat după muna pe cel de-al patrulea copil. Acum începe o perioadă grea pentru familia Marx: după cîteva luni sînt evacuați din căsă, potîrîrile la sechestrază naturile, hainele, rufe, pînă și leșgînul mitocului bolnav. Hărîtul de griji, refuzîndu-și articolele de către zărele întregii Europe și lipsit astfel de orice venit, Marx nu numai că-și continuă muna și activitatea, dar tocmă acum trece la pregătirea monumentalei sale opere „Capitalul”.

În același timp el își creează numeroase legături cu muncitorii englezi, în mîrîr pentru adaptarea teoriei Ligii la situația nouă creată prin înfrînșura revoluției.

Învătmîntele acestei înfrînșuri sînt expuse de Marx în „Luptele de clasă din Franța” și „Opîrșire. Brumar al lui Ludovic Bonaparte” apărute în 1850 și respectiv 1852, în care e formulată pentru prima dată teza necesității dictaturii proletarietului.

Mizeria și grelele nemorociri care nu-l crușă, rîsc pe Marx să prelungească scrierea „Capitalului” mult mai mult decît ar fi dorit. „Marx și familia sa — scrie Lenin despre anii acestia — erau de-a dreptul strîviti de nevoi. Zile întregi era sîlt Marx să-și înfrînșe muna de documentare la British Museum din cauză că hainele-le erau amănșate”.

Pentru a ușura muna prietenului său, Engels își abandonează propriile proiecte și reia activitatea comercială. „Fără sprijinul financiar, conștient și devotat al lui Engels — scrie Lenin — Marx nu numai că nu ar fi putut să termine „Capitalul”, dar fîrîr îndoială ar fi pierit de mizerie”.

Și astfel muna e dusă mai departe, cu pasiune, cu rigurozitate, cu profunzime, iar un prim rezultat apare în 1859: „Contribuții la critica economiei politice” în care e pentru

înfrînșura expusă teoria marxistă a valorii și a banilor. Sase ani mai tîrziu, manuscrisul primei părți a „Capitalului” e înfrînșat, dar corecturile, prescurtările, îmbunătățirile, îi dau încă 2 ani, astfel că primul volum din „Capitalul” iese din tipar în toamna lui 1867. Aceasta este opera care revoluționează economia politică, în care sînt dezvoltate pentru prima oară legile producției și repartiției pe valori.

Evenimentele internaționale se precipită: izbucnește războiul franco-german, iar în martie 1871, muncitorii francezi pornesc la „asaltul cerului”. Marx, care-l prevenise dinaintea asupra pericolului unei insurecții premature, salută din prima clipă Comuna și desfășură o uriașă activitate pentru a mobiliza proletariatul din toate țările în sprijinul ei.

Dar Comuna e înfrînșată și numai după cîteva luni Marx redactează apelul internațional către toți muncitorii, cunoscut sub numele „Războiul civil din Franța” unde sînt analizate cauzele înfrînșurii.

Urmează o nouă perioadă de reacțiune, iar înfrînșura Internațională, de întotdeauna a luptei cu diferitele curente. În 1872 congresul de la Haga hotărîre mutarea Consiliului General la New-York, iar după scurtu vreme Internaționala se autodizolvă. Marx și Engels, relevînd uriașul și războiul, subliniază că în noile condiții sarcina principală o constituie înfrînșura partidelor muncitorești de masă în cînt mai multe țări.

Viata Djamilei Buhired a fost salvata

Institutul Meteorologic Central anunță următoarele date pentru zilele 16 și 17 martie următoare (în timp probabil):

16 martie: Vreme relativ rece în prima zi, cu cer schimbător, apoi în timpul zilei cu cer mai nălbăc. Temperatură scăzută. Precipitații în creștere.

17 martie: Vreme relativ rece în prima zi, cu nălbăci în estul țării, apoi în localități din nord și din vest. Cer schimbător, cu cerasuri și ploaie. Temperatură scăzută. Precipitații temporare, mai puțin abundente în zona de nord și în zona de sud. Până de mîncare, apoi lapovișă și ploaie. Activități cu intensități locale. Temperatură în creștere. Minimele vor fi cu 2-3 grade mai mici și o parte din zilele următoare.

18 martie: Vreme relativ rece în prima zi, cu cer schimbător, apoi în timpul zilei cu cer mai nălbăc. Temperatură scăzută. Precipitații în creștere.

